

การพัฒนาแบบสอบถามลีลาการสอนออนไลน์

THE DEVELOPMENT TEACHING STYLES SURVEY ONLINE

กนก โพธิ์เวส

Kanok Potiwes

วิทยาลัยนครราชสีมา

Nakhonratchasima College.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาลีลาการสอนที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวคิดของกรรชาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน นำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่ดี มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน การพัฒนาแบบสอบถามลีลาการสอนฉบับภาษาไทย ตามแนวคิดของแอนโทนี เอฟ กรรชา และ ไรซ์แมน วางอยู่บนเว็บไซต์และแสดงผลลัพธ์ทันที คุณภาพของเครื่องมือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.84, ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.85 โดยกลุ่มทดสอบจำนวน 50 คน ใช้วิธีการสอบซ้ำระยะห่าง 1 เดือน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่า 0.99 นำผลที่ได้มาหาความสัมพันธ์โดยวิธีวิเคราะห์ปัจจัย จากผลการตอบแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง 181 คน เป็นผู้ช่วยสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า โดยภาพรวม ลีลาการสอนแบบแนะนำมี $X = 4.07$ S.D. = 0.46 สูงสุด แต่ยังมีลีลาแบบอื่นๆ แฝงอยู่ด้วย ระดับความพึงพอใจในการตอบแบบประเมินตนเองมีค่าเฉลี่ย 4.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ผลการทำแบบสอบถามทำให้ผู้สอนเข้าใจตนเองและพบแนวทางการจัดกระบวนการสอนว่าควรใช้ลีลาการสอนแบบใดกับผู้เรียนที่มีลีลาการเรียนรู้แตกต่างกัน ตามคำแนะนำในเบื้องต้น อาจปรับเปลี่ยนลีลาไปตามสภาพของกระบวนการเรียนและเป้าหมายของวิชาด้วย

คำสำคัญ: ลีลาการสอน ลีลาการเรียนรู้ วิเคราะห์ปัจจัย เพศ คุณภาพ

Abstract

The aim of this study was to investigate the teaching styles that were coherent with styles to learning styles of learners and appropriate teaching techniques. Which cause effective education management leading to the graduation is good quality standard. The developed teaching styles questionnaires Thai language version follow the idea of Anthony F. Grasha and Rice Man and it's placed on the website, and show the immediately results. Quality of tool used statistically value of IOC: 0.84, reliability coefficient alpha of Cronbach 0.85. The sample-test 50 using the test/retest, distance 1 month, the reliability of the Entire questionnaire 0.99. Use the factor

analysis to investigate of correlation factors. The answer result response of the 181 sampling from assistants teacher. Discover that the styles model high scores is a facilitator style the mean 4.07 S.D.=0.46 highest in groups. But there are other hidden style with the experimental group, level of satisfaction. Self-assessment the value mean 4.59, standard deviation 0.55. Each Gender analysis of factors not differ significantly 0.01. The survey results allow teachers to understand themselves Found ways to teach that the process should be used with any style of teaching students with different learning style. Follow the instructions in the basics. Which must be adjusted according to Leelās Course, and goals of the course.

Keywords: Teaching styles, Learning styles, Factor analysis, Gender, Quality

บทนำ

ในการศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างครอบคลุมในหลากหลายมิติ แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาบางส่วนที่ยังขาดคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน [1] หน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงคือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้เสนอกรอบแนวคิดเชิงนโยบายอุดมศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ หลังจากที่พบว่า ระบบอุดมศึกษาไทยยังด้อยในเรื่องของคุณภาพสูง ได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาไทยในช่วงระยะ 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2553 ซึ่งนำไปสู่การจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาในระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF) โดยมีหลักการสำคัญคือ เน้นการกำหนดผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) เน้นการประเมินตนเอง (Self Evaluation) ตามผลการเรียนรู้ [2] ในประเด็นของแผนและนโยบาย ได้มีการกำหนดประเด็นการพัฒนาอาจารย์ในด้านต่างๆ ไว้เป็น

กลไกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนหรือบัณฑิตมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

ด้านคุณภาพและมาตรฐานของผู้เรียน มีผลการศึกษาและรายงานการวิจัยในด้านการพัฒนาการเรียนการสอนและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในเรื่องของลีลาการสอนกับการจัดการกระบวนการสอนและความคาดหวังของผู้สอนซึ่งมีผลกระทบต่อผู้เรียนในสาเหตุที่ “ผู้เรียนที่ออกกลางคันจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์จำนวนมากพบว่า ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้อันไม่สอดคล้องกับลีลาการสอนจึงเป็นไปได้ว่าปัญหาการเรียนของผู้เรียนเหล่านี้มีสาเหตุมาจากการที่มีลีลาการเรียนรู้อันแตกต่างกันและไม่สอดคล้องกับลีลาการสอนของผู้สอน” [3] หากผู้สอนมีบุคลิกภาพและความคาดหวังที่ดี ตลอดจนความเข้าใจลีลาการเรียนของผู้เรียนแล้ว จะช่วยลดปัญหาความเครียด ความน่าเบื่อที่ผู้เรียนไม่รู้รู้สึกสนุกกับการเรียน ตลอดจนลีลาการสอนที่ไม่ได้ใจผู้เรียน ไม่สามารถครองใจวัยรุ่น เปลี่ยนมาเป็นการทำให้ห้องเรียนมีสีสัน (Colorful) มีรสชาติ (Tasty) และสนุกสนาน (Enjoy) ผู้สอนจะสอนหรือแนะนำอะไรก็ง่ายปราศจากช่องว่างระหว่างวัย ผู้สอนกลายเป็นเพื่อนคู่คิดที่ผู้เรียนจะปรึกษาได้ทุกเรื่องทั้งด้าน

การเรียนรู้และสังคม สมกับเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ (Facilitator or Pathfinder) ที่ดี ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนอย่างเต็มที่เป็นผู้เรียนที่เก่ง ดี มีสุข ในที่สุด

จากเหตุผลข้างต้นการที่ผู้เรียนจะมีคุณภาพขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้และองค์ประกอบพื้นฐานหลายประการ องค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเป็นกุญแจหลักในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ครูผู้สอนหรืออาจารย์ ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก สติกาการสอนเป็นอัตถบุคคลมีเอกลักษณ์และแตกต่างกันในแต่ละบุคคลการตัดสินใจของผู้สอนเกี่ยวกับการสอนขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความคาดหวังของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน นอกจากนั้น การจัดการห้องเรียนก็ขึ้นกับบุคลิกภาพของผู้สอน และทัศนคติต่อการเป็นครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้สอนและผู้เรียน [4] ดังนั้น สติกาการสอนของผู้สอนตลอดจนเทคนิคต่างๆ ในการสอน จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การพัฒนาทักษะการสอนของผู้สอนเป็นสิ่งจำเป็นในระดับต้นๆ ก่อนการพัฒนาด้านอื่นๆ การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบสำรวจสติกาการสอนของผู้สอนฉบับภาษาไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบสอบถามสติกาการสอนออนไลน์แบบสะท้อนกลับ
2. เพื่อค้นหาสติกาการสอนจากบุคลิกภาพของผู้สอนแบบสะท้อนกลับ
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านเพศและสติกาการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ความเข้าใจผิดในสติกาการสอนที่อาจทำลายการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องพยายามทำความเข้าใจตนเองและผู้เรียน พร้อมทั้ง

สนใจที่จะพยายามค้นหาสติกาการสอนที่เหมาะสมที่สุดกับกลุ่มผู้เรียนที่มีสติกาการเรียนรู้แตกต่างกัน สำหรับผู้เรียนหากพวกเขาสามารถตระหนักถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม และได้รับความช่วยเหลือจากผู้สอนในเวลาที่เหมาะสม พวกเขาจะสามารถพัฒนาความสามารถไปสู่การเรียนรู้ที่ดีและรองรับความหลากหลายจากสภาพชั้นเรียน นอกจากนั้น ปัญหาการจัดการสอนในอุดมศึกษาพบว่า ผู้สอนมักมีวิธีการสอนแบบบรรยาย ไม่ถ่ายทอดความคิดเป็น ทำเป็น มุ่งเน้นการท่องจำ ไม่ปลูกฝังการรักที่จะเรียนรู้ เน้นภาคทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ ขาดทักษะและเทคนิคในการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอน ขาดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง การเรียนการสอนเน้นด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพในเชิงจริยธรรม การใช้วิธีสอนเป็นกลุ่มใหญ่เป็นวิธีที่ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่ค่อยมีความใกล้ชิดกัน [5] การศึกษาสติกาการสอนจึงมุ่งประเด็นในการให้ผู้สอนประเมินตนเองแบบสะท้อนภาพ จากแบบสอบถามของกราชานับบภาษาอังกฤษ [6] ในการประเมินตนเองเพื่อพัฒนาวิชาชีพ (Professional development) การประเมินตนเองที่ใช้ในการวิจัยนี้มีรูปแบบเป็น Self-assessment โดยหลักการแล้ว การประเมินตนเองเป็นกระบวนการที่มุ่งให้บุคคลเกิดการทบทวนความคิดและพฤติกรรม ภูมิหลังในบริบทของประสบการณ์ (Description) สะท้อนความคิด (Reflection) และนำไปสู่การพัฒนา (Improvement) ภาระหน้าที่ของตนอย่างต่อเนื่องเป็นวัฏจักร (Cycle) [7]

คำว่า “Style” ในงานวิจัยนี้ แปลว่า สติกาตามแนวทางของแอนโทนี เอฟ กราชา (Anthony F. Grasha ไข้อย่าง กราชา) คำว่า “สติกาการสอน” (Teaching Styles) กราชาใช้วิธีการระบุองค์ประกอบของสติกาที่พบไว้ดังนี้ 1. ลักษณะพฤติกรรมทั่วไปภายในห้องเรียน 2. ลักษณะผู้สอนที่เป็นที่นิยมของผู้เรียน 3. วิธีการสอนของผู้สอน 4. กฎเกณฑ์การเรียน 5. ลักษณะบุคลิกภาพ 6. ต้นแบบ

และ 7. ความสัมพันธ์ของผู้สอนกับผู้เรียน [6]

จากผลการวิจัยของกรรชา [6] พบว่า ผู้สอนจะมีลีลามากกว่า 1 แบบ จากพฤติกรรมและความคิดสามารถจัดกลุ่มลีลาการสอนของผู้สอนแบ่งออกเป็น 5 แบบ พร้อมคำแนะนำ ดังนี้

1. ลีลาแบบผู้เชี่ยวชาญ (Expert Style) เป็นลีลาการสอนที่ผู้สอนมีกระบวนการให้ความรู้และการพัฒนาทักษะที่ผู้เรียนต้องการ จุดเด่น: เป็นผู้ที่มีข้อมูล, ความรู้, และความเชี่ยวชาญในกระบวนการเฉพาะด้าน จุดต่อ: อาจจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกกลัวที่จะเรียนรู้เนื่องจากความรู้หรือประสบการณ์ของผู้เรียนอาจจะมีน้อยมากหรือไม่มี

2. ลีลาแบบผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์ (Formal Authority Style) เป็นลีลาการสอนที่ผู้สอนจะแสดงบทบาทเป็นผู้นำ ให้ความสนใจกับเงื่อนไขในการเสริมแรงทางบวกและการเสริมแรงทางลบ จุดเด่น: มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในความคาดหวังในการจัดการเรียนรู้ จุดต่อ: มีความเข้มแข็งในลีลาของการนำไปสู่ความเข้มงวด, สอนตามมาตรฐานที่กำหนด

3. ลีลาแบบผู้สอนต้นแบบ (Personal Model Style) เป็นผู้สอนที่จะกำหนดลีลาการเรียนของผู้เรียนว่า ต้องคิดอย่างไร ต้องปฏิบัติอย่างไร ผู้สอนจะตรวจสอบ แนะนำ ควบคุม แสดงลีลาของตนแบบและเน้นการให้คำแนะนำในการสนับสนุนผู้เรียน จุดเด่น: ให้ความสำคัญของการแนะนำ สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามแบบจำลองที่ตนกำหนดขึ้น จุดต่อ: ให้ความสำคัญของตนแบบซึ่งคิดว่าจะเป็นลีลาการเรียนที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน

4. ลีลาแบบแนะนำสนับสนุนการเรียน (Facilitator Style) ให้ความสำคัญกับธรรมชาติของผู้เรียนและการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน แนะนำและควบคุมผู้เรียนโดยวิธีตั้งคำถาม สืบค้นความรู้ การเลือกวิธีการเรียนรู้ จุดเด่น: เป็นผู้สอนที่มีความยืดหยุ่น ให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้เรียนเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญ จุดต่อ: บ่อยครั้งใช้เวลามากในการสอน เป็นการเสริมแรงทางบวกด้านเดียว และไม่รับรองผลในวิธีการนี้เสมอไป

ตารางที่ 1 วิธีการสอนที่สอดคล้องกับกลุ่มลีลาการสอนและลีลาการเรียนรู้อิงกรรชา

วิธีการสอนที่สอดคล้องกับกลุ่มลีลาการสอนและลีลาการเรียนรู้อิงกรรชา	
Teaching Methods Associated with each Cluster of Teaching and Learning Styles	
กลุ่ม 1 “Now hear this”	กลุ่ม 2 “Watch me, now”
<p>ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์</p> <p>แบบฟังพา / แบบมีส่วนร่วม / แบบแข่งขัน</p> <p>คำแนะนำกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> • สอบวัดผลหลายครั้งและแจ้งผลกลับทันที • สอนแบบบรรยายสั้นๆ พร้อมทั้งตัวอย่าง การสาธิต คำถาม ประเด็นสำคัญ และทำกิจกรรม • การตั้งคำถาม/อภิปรายโดยผู้สอน และตั้งคำถามบ่อยๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียน • การทำรายงานและนำเสนอเป็นกลุ่ม • การฝึกปฏิบัติ • การนำเสนอความรู้ด้วยเทคโนโลยี 	<p>ผู้สอนต้นแบบ ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์</p> <p>แบบฟังพา / แบบมีส่วนร่วม / แบบแข่งขัน</p> <p>คำแนะนำกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> • แบบจำลองบทบาท โดยภาพประกอบ การอภิปรายหาแนวทางอื่นๆ กระบวนการคิดร่วมกัน และร่วมรับฟังความคิดเห็น • แบบจำลองบทบาทโดยตัวอย่างตรงประเด็น การสาธิตแนวทางการคิดและนำสิ่งที่คิดไปทำให้ผู้เรียนการเลียนแบบการปฏิบัติของผู้สอน • คิด / ทำสิ่งที่คิด / การฝึกตามคำแนะนำของผู้สอน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

กลุ่ม 3 “Try This”	กลุ่ม 4 “Do It-Yourself”
<p>ผู้สอนแบบแนะนำ / ผู้สอนต้นแบบ / ผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>แบบร่วมมือ / แบบมีส่วนร่วม / แบบอิสระ</p> <p><u>คำแนะนำกระบวนการจัดการเรียนการสอน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • กรณีศึกษา การอภิปรายเพื่อให้เกิดแผนภาพมโนทัศน์ (Cognitive map) • การอภิปรายเพื่อสรุปกระบวนการคิดเชิงวิจักษ์ (Critical thinking) • โครงการปฏิบัติการ (Laboratory projects) • เทคนิคปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) 	<p>ผู้สอนแบบตัวแทน / ผู้สอนแบบแนะนำ /</p> <p>แบบอิสระ / แบบร่วมมือ / แบบมีส่วนร่วม</p> <p><u>คำแนะนำกระบวนการจัดการเรียนการสอน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • กำหนดข้อตกลงการเรียนรู้ • ห้องเรียนแบบการประชุมสัมมนา • การศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study) • เทคนิค Jigsaw Groups เทคนิคคู่การเรียนรู้ (Learning Pairs) การจัดกลุ่มขนาดเล็ก • การสอนแบบร่วมมือ / การอภิปรายกลุ่ม / การจัดทำวารสาร / การสอนแบบโมดูล

ที่มา: Anthony, F. Grasha. [6].

5. ลีลาแบบตัวแทน (Delegator Style) ให้ความสำคัญกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านร่างกายและจิตใจด้วยตนเอง ผู้เรียนจะมีอิสระในการทำงานในโครงการรายวิชาหรือมีการปกครองกันเองภายใน จุดเด่น: ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตัวเองและมีอิสระในการเรียนรู้ จุดด้อย: อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในความพร้อมของผู้เรียนที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

นอกจากการสำรวจลีลาการสอนแล้ว กราชา [6] ได้นำผลมาจัดกลุ่มระหว่างลีลาการสอนที่เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน จากกลุ่มตัวอย่าง 381 คน 125 วิทยาลัย จากการสอน 762 วิชา แบ่งออกเป็น 10 กลุ่มวิชา ผลการศึกษาของกราฟระหว่างปี ค.ศ. 1972-1994 ได้จัดลีลาการสอนออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ที่มีลีลาการสอนหลักและรอง จำแนกเป็นคำร้อยละของลีลาการสอนที่ใช้มากที่สุด (ตารางที่ 1) พร้อมแนะนำกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งกราฟฯ ได้พัฒนาแบบสอบถามจำนวน 60 ข้อใช้คู่กัน

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้นำคำแนะนำของ ทิศนา ขัมมณี [8] และการจัดการห้องเรียนของกราฟฯ [6] ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการ

ทำกิจกรรมในห้องเรียนของมัธยมศึกษา ธรรมชาติ จากลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน [9] มาประกอบด้วย ลีลาการเรียนรู้ 6 แบบ ดังนี้

1. ลีลาแบบแข่งขัน (Competitive Style) ลีลาการสอนที่เหมาะสมคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจนให้มีการทดสอบเป็นระยะๆ และแจ้งผลการทดสอบให้ผู้เรียนทราบ กราชาเสนอการจัดห้องเรียนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center) และกิจกรรมกลุ่ม

2. ลีลาแบบอิสระ (Independent Style) ลีลาการสอนที่เหมาะสมคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือกและตัดสินใจ เช่น ให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล ในเรื่องที่ตนเองสนใจ และให้นำเสนอผลงานต่อกลุ่มเพื่อรับฟังความคิดเห็น ผู้สอนทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำตามความต้องการของผู้เรียน กราชาเสนอการจัดห้องเรียนแบบอิสระและการทำโครงการ

3. ลีลาแบบพึ่งพา (Dependent Style) ลีลาการสอนที่เหมาะสมคือ จัดกลุ่มแบบ Peer Group จับคู่ให้ผู้เรียนช่วยเหลือกันเป็นคู่ๆ อย่างเหมาะสมกับ

จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และอาจมีการเปลี่ยนคู่ไป ตามจุดมุ่งหมาย กราชาเสนอการจัดห้องเรียน แบบผู้สอนที่สอนอย่างชัดเจน, กลุ่มเล็กเล็กน้อย

4. ลีลาแบบหลีกเลี่ยง (Avoidant Style) ลีลา การสอนที่เหมาะสมคือ สอนโดยใช้หลักการ สอนแบบชี้แนะและการให้ผู้เรียนนำตนเอง (Self Directed Learning) ฝึกฝนให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย ในการเรียนรู้และวินิจฉัยความต้องการของตนเองรวมทั้งวางแผนดำเนินการเรียนรู้ โดยผู้สอนติดตาม และส่งเสริมการปฏิบัติของผู้เรียน กราชาเสนอการจัด ห้องเรียนแบบไม่มีการเรียกชื่อ

5. ลีลาแบบร่วมมือ (Collaborative Style) ลีลาการสอนที่เหมาะสมคือ สอนโดยใช้หลักการ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย มีปฏิสัมพันธ์ กราชา เสนอการจัดห้องเรียนแบบ ผู้เรียนเป็นผู้ นำ การจัดกลุ่มย่อย

6. ลีลาแบบมีส่วนร่วม (Participant Style) ลีลาการสอนที่เหมาะสมคือ สอนโดยใช้หลักการและ ลีลาการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ จัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเลือกสาระที่จะ เรียน วิธีเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีวัด และประเมินผลการเรียนรู้ กราชาเสนอการจัดห้องเรียน แบบบรรยายและอภิปราย

แบบสำรวจนี้พัฒนามาจากแบบสำรวจลีลา การสอน (Teaching Style Survey) ของ Anthony, F.Grasha and Riechmann (1991-1996) จำนวน 40 ข้อ โดยมีการแบ่งกลุ่มและหาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม จัดแบ่งตามน้ำหนักค่าเฉลี่ยเป็นต่ำ ปานกลาง และสูงตามลำดับ

ผลการทบทวนงานวิจัยและการเก็บข้อมูล ของกราชา นานกว่า 25 ปี ในคลังข้อมูลการสำรวจ [6] พบลีลา รูปแบบตามตารางที่ 2 ลีลาแบบต้นแบบ ค่าเฉลี่ยสูงสุดโดยภาพรวม 5.28 แบบทางการ 4.98

และแบบแนะนำ 4.93 ในกลุ่มวิชาการศึกษามีลีลา แบบแนะนำ 5.41 สูงสุดในกลุ่มมากกว่าสาขาวิชา อื่นๆ จากกลุ่มตัวอย่าง 381 คณะ 125 วิทยาลัย ที่ทำการสอน 762 วิชา แบ่งเป็น 10 กลุ่มวิชา

Michael J. [10] ได้ทบทวนผลวิจัยของ Felder-Silverman model ซึ่งศึกษาตามแนวทาง ของกราชาโดยจัดการเรียนการสอนที่สนองตอบ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน โดยแนะนำ ไว้หลายประการ ดังนี้ 1. การเลือกลีลาการสอน แบบใดผู้สอนควรพิจารณาความรู้บุคลิกภาพของ ผู้เรียนก่อนตัดสินใจเลือกวิธีการสอนและลีลาการสอน 2. ผู้สอนและผู้เรียนแต่ละคนจะต้องประเมินสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นและค้นหารูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ อย่างแท้จริง ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้สอน โดยพิจารณาคู่กับรูปแบบการ เรียนรู้ของผู้เรียน แต่ละบุคคล 3. ปัจจุบันการศึกษาลีลาการเรียนรู้อ และลีลาการสอนไม่ได้ถูกกำหนดไว้เป็นเป้าหมาย หลักในการศึกษา งานวิจัยพื้นฐานของเขาเป็น เพียงการให้ข้อมูลเพื่อช่วยจัดการอาจจะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อการ พัฒนาแบบสอบถามลีลาการสอนฉบับภาษาไทยที่ ให้ผลลัพธ์สะท้อนกลับทันที ซึ่งสามารถนำเครื่องมือ กลับมาใช้ใหม่ได้ มีความเป็นสากล โดยไม่ประเมิน ผลว่าลีลาการสอนแบบใดเป็นการสอนที่ไม่ได้คุณภาพ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยลีลาการสอนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

สาขาวิชา	Expert	Formal Authority	Personal-model	Facilitator	Delegator
Art/Music/Theater	4.68	5.14	5.73	5.27	3.99
Humanities	3.92	4.73	5.16	5.12	3.77
Foreign Languages	4.22	5.43	5.29	5.01	3.82
Social Science	4.32	5.01	5.23	5.00	3.76
Applied Studies	4.61	4.92	5.22	5.00	3.72
Applied Science	4.29	4.70	5.29	4.86	3.82
Business Admin	4.41	5.22	5.21	4.79	3.86
Physical / Biological	4.47	5.02	5.18	4.60	3.53
Math/computer Science	4.66	5.11	5.23	4.28	3.29
Education	3.93	4.51	5.32	5.41	4.10
Mean	4.35	4.98	5.28	4.93	3.77
S.D.	0.27	0.27	0.16	0.32	0.22

มาตรวัดระดับ 7

ที่มา: Anthony, F. Grasha. [6]

เมื่อผู้ตอบคำถามครบจะได้รับผลและค่าสถิติเบื้องต้นพร้อมคำแนะนำแนวทางการจัดการสอนของกราชาและนักการศึกษาไทย

1. การแปลต้นฉบับแบบสอบถามภาษาอังกฤษเป็นฉบับภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญทางภาษาใช้เทคนิคการแปลตรงตัวตามคำศัพท์ประโยคต่อประโยค และวิธีการแปลแบบสลับ (Back Translation) ภาษาและวัฒนธรรมอื่น และปรับสำนวน [11] ในแบบสอบถามงานวิจัยมีปัญหาในการใช้คำแปลภาษาไทยอยู่หลายคำ เช่น คำว่า I (ไอ) ในภาษาอังกฤษแปลว่า ฉันซึ่งไม่ระบุเพศ ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้คำว่าท่านแทน ในแบบสอบถามซึ่งเป็นคำที่ไม่ระบุเพศเช่นเดียวกัน

2. กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบแบบสอบถามจำนวน 50 คน จากอาจารย์ประจำวิทยาลัยนครราชสีมา ใช้วิธีการสอบซ้ำ ระยะห่าง 1 เดือน

3. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน จากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู วิทยาลัยนครราชสีมา จำนวนทั้งหมด 345 คน จากตารางกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan เพื่อค้นหาลีลาการสอนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงอนุมานว่าอยู่ในตำแหน่งครูผู้ช่วยสอน

4. เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐานและปัจจัยด้านเพศของลีลาการสอนด้วยโปรแกรม SPSS

ผลการวิจัย

1. การแปลต้นฉบับจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาถิ่นและภาษาต่างประเทศจำนวน 2 ท่าน การแปลภาษาอังกฤษเป็นไทยใช้วิธีแปลตรง เพื่อให้คงความหมายเดิมมากที่สุด การแปลกลับเพื่อตรวจดูคำในภาษาอังกฤษมีความใกล้เคียงและได้ความตรงกับต้นฉบับหรือไม่

2. นำเครื่องมือไปหาความตรงเชิงเนื้อหา ICO โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน คณะกรรมการ (Committee Approach) โดยไม่มีการประชุม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Item Objective Conguence Index) 0.84 ค่าความเชื่อมั่น Alpha 0.8512 ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient) ปรับปรุงตาม

คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ปรับค่าแปลบางค่าเพื่อให้สื่อความและสำนวนตรงในภาษาไทยแต่ยังคงความหมายเดิมในประโยคคำถามไว้ จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มทดสอบแบบสอบถามจำนวน 50 คน ระหว่างในการทำแบบทดสอบซ้ำ 1 เดือน นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่า 0.99

ตารางที่ 3 เนื้อความคำถามกระบวนการคิดและความคาดหวังของผู้สอนต่อผู้เรียน

ลำดับ	เนื้อความ
1	ความรู้ ทฤษฎี และหลักวิชาการ เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรจะได้รับในการเรียน
2	ข้าพเจ้ากำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้สูงสำหรับผู้เรียนในชั้นเรียนนี้ (การวัดผล/การประเมินผล/ผลสัมฤทธิ์ ฯลฯ)
3	อะไรที่ข้าพเจ้าอธิบายและยกตัวอย่างประกอบบทเรียนเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับผู้เรียน ที่จะสามารถอธิบายประเด็นปัญหาในเนื้อหาบทเรียนได้
4	จุดมุ่งหมายและวิธีการหลายรูปแบบของข้าพเจ้า เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่หลากหลาย
5	ตามปกติแล้วผู้เรียน ทำงาน รายงาน โครงงาน ในรายวิชาตามลำพัง โดยที่ข้าพเจ้าให้คำแนะนำน้อยมาก
6	การแลกเปลี่ยนความรู้และความเชี่ยวชาญระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้า
7	ข้าพเจ้าให้คำแนะนำตีชมในเชิงลบ เมื่อผลงานของพวกเขาไม่น่าพอใจ
8	ข้าพเจ้าส่งเสริมให้กำลังใจผู้เรียนเพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้จากตัวอย่างที่กำหนด
9	ข้าพเจ้าให้เวลาแนะนำและให้คำปรึกษากับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือแบบกลุ่ม
10	การส่งเสริมกิจกรรมในชั้นเรียน จะช่วยเสริมและพัฒนาความคิดเกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาที่เรียน
11	สิ่งที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องบรรยายในแต่ละหัวข้อ สำคัญต่อผู้เรียนในการได้เห็นมุมมองที่กว้างขึ้นในประเด็นปัญหา
12	ผู้เรียนจะกล่าวถึงเกณฑ์วัดผลและสิ่งที่ข้าพเจ้าคาดหวัง เป็นสิ่งที่เข้มงวดและจริงจัง
13	ตามปกติข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นทราบบว่า จะต้องทำอะไรและทำอะไร เพื่อที่จะสามารถบรรลุจุดประสงค์ของรายวิชา
14	การใช้วิธีอภิปรายกับกลุ่มผู้เรียนขนาดเล็ก จะเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะและกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล
15	ผู้เรียนออกแบบแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างน้อย 1 กิจกรรม หรือมากกว่า
16	ข้าพเจ้าต้องการให้เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาแล้ว สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้งานได้จริง (ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

17	เป็นความรับผิดชอบของข้าพเจ้า ในการกำหนดว่า ผู้เรียนจะต้องเรียนอะไรและเรียนอย่างไร
18	ตัวอย่างจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า มักจะถูกนำมาใช้เพื่ออธิบาย ให้เห็นถึงสิ่งที่ดีและไม่ดี
19	ข้าพเจ้าแนะนำวิธีการทำงาน รายงาน โครงงาน ในรายวิชา โดยการตั้งคำถาม ค้นหาหัวเรื่อง และแนะนำวิธีการอื่นๆ
20	การพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ในการคิดและการทำงานโดยอิสระ คือเป้าหมายสำคัญของการเรียน
21	การสอนแบบบรรยายเป็นส่วนสำคัญของวิธีสอนของข้าพเจ้า ในทุกระดับชั้นเรียน
22	ข้าพเจ้ากำหนดแนวทางในการสอนอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ข้าพเจ้าจัดการเรียนการสอนได้สำเร็จ
23	บ่อยครั้งมากที่ท่านจะต้องแสดงวิธีการใช้หลักการและแนวคิดต่างๆ จากบทเรียนได้อย่างไร
24	การจัดกิจกรรมเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และมีความรับผิดชอบต่อการเรียน
25	ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และรับผิดชอบต่อการเรียนในแต่ละบทเรียน
26	ความเชี่ยวชาญของข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหา ผู้เรียนมีความไม่เข้าใจในเนื้อหาบทเรียน
27	วิชาที่ข้าพเจ้าสอนมีวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง ข้าพเจ้าต้องทำให้สำเร็จ
28	บ่อยครั้งผู้เรียนจะได้รับคำติชม ผลงานของพวกเขาทั้งทางคำพูด และ/หรือการเขียนความคิดเห็นจากข้าพเจ้า
29	ข้าพเจ้าให้ผู้เรียนเสนอแนะเกี่ยวกับ เรียนอย่างไร และเนื้อหาอะไรบ้าง ที่จะสอนในรายวิชาที่เรียนนี้
30	ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาสำหรับการทำงานค้นคว้าอิสระ/การทำงานกลุ่ม ได้ด้วยตนเอง
31	ผู้เรียนมักอาจกล่าวว่า ฉันเป็นเหมือน “ผู้ทรงความรู้” ซึ่งมีข้อเท็จจริง หลักการ และแนวคิดที่พวกเขาอยากรู้
32	ความคาดหวังของข้าพเจ้าที่ต้องการให้ผู้เรียน เรียนอะไรบ้าง ข้าพเจ้าจะกำหนดไว้ในแผนการสอนอย่างชัดเจน
33	และในที่สุดผู้เรียนจำนวนมากเริ่มมีแนวความคิดเกี่ยวกับวิชาที่เรียนตรงกันกับที่อธิบายไว้
34	ผู้เรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมต่างๆ กันไป เพื่อให้ครบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในรายวิชานี้
35	วิธีการสอนของข้าพเจ้าคล้ายกับผู้จัดการ ที่กำหนดภาระงาน พร้อมความรับผิดชอบให้แก่ลูกทีม
36	มีเนื้อหาในรายวิชานี้มากเกินไปที่ข้าพเจ้าจะสอนได้ครบ ในเวลาที่กำหนดได้
37	มาตรฐานและความคาดหวังของข้าพเจ้า ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาระเบียบวินัยในการเรียน
38	ผู้เรียนอาจกล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้แนะนำที่ทำงานร่วมกับผู้เรียน และช่วยแก้ปัญหาในสิ่งต่างๆ ให้กับพวกเขา
39	ข้าพเจ้าให้เวลาผู้เรียนเป็นการส่วนตัวและคอยแนะนำให้กำลังใจในรายวิชาที่สอน เพื่อให้พวกเขาเรียนได้ดีขึ้น
40	ข้าพเจ้ายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลและสวมบทบาทในการให้ช่วยเหลือพวกเขาเมื่อต้องการ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของลีลาการสอน (จำนวน 181 คน)

Teaching Styles	ค่าเฉลี่ย	Low Scores		Moderate		High scores	
ผู้เชี่ยวชาญ	3.92	[1.00 < 2.80]		[> 2.80 < 3.8]		[>3.8 - 5.0]	
ผู้ช่วยสอน	S.D. 0.46	2 คน	1.10%	71 คน	39.28%	108 คน	59.67%
ผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์	3.62	[1.00 < 1.90]		[> 1.90 < 3.1]		[>3.1 - 5.0]	
ผู้ช่วยสอน	S.D. 0.53	0 คน	0 %	27 คน	14.91%	154 คน	85.09%
ผู้สอนต้นแบบ	3.78	[1.00 < 2.80]		[> 2.80 < 3.4]		[>3.4 - 5.0]	
ผู้ช่วยสอน	S.D. 0.53	1 คน	0.55%	30 คน	16.57%	150 คน	82.88%
ผู้สอนแบบแนะนำ	4.07	[1.00 < 3.00]		[> 3.00 < 4.0]		[>4.0 - 5.0]	
ผู้ช่วยสอน	S.D. 0.44	2 คน	1.11%	57 คน	31.49%	122 คน	67.40%
ผู้สอนแบบตัวแทน	3.82	[1.00 < 1.80]		[> 1.80 < 2.8]		[>2.8 - 5.0]	
ผู้ช่วยสอน	S.D. 0.46	0 คน	0%	1 คน	0.55%	180 คน	99.45%

3. ข้อคำถามของแบบทดสอบภายหลังตรวจสอบเครื่องมือและปรับปรุงตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญนำข้อคำถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน ระดับความพึงพอใจในการตอบแบบประเมินตนเองมีค่าเฉลี่ย 4.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 จากตารางที่ 4 พบว่า มีค่าเฉลี่ยลีลาแบบแนะนำสนับสนุนการเรียน สูงสุด 4.10 รองลงมาคือ ผู้เชี่ยวชาญและผู้สอนแบบตัวแทน ตามลำดับ ซึ่งพบว่า ผู้สอนในสาขาการศึกษามีลีลาการสอนแบบแนะนำสอดคล้องกับภาษา [6] มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในกลุ่มเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาจากตัวเลขจำนวนคนพบว่า ผู้สอนที่มีลีลาการสอนแบบตัวแทนมีจำนวน 180 คน มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้สอนแบบมีกฎเกณฑ์ 154 คนและผู้สอนแบบต้นแบบ จำนวน 150 คน เป็นลำดับที่สาม ผู้สอนแบบแนะนำจำนวน 122 คน ลำดับที่สี่ การจำแนกข้อมูลเชิงตัวเลขได้ผลตามตารางที่ 5 เมื่อนำมาจำแนกจำนวนคนจากค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละลีลาในลีลาการสอนของแต่ละกลุ่มยังมีลีลาการสอนแบบอื่นๆ ที่ผู้สอนมีพฤติกรรมกระบวนการคิดหรือเลือกใช้ในการดำเนิน การสอน เช่น แบบลีลาการสอนแบบ

ผู้แนะนำซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในกลุ่มจำนวน 122 คน ยังแฝงความคิดในการจัดกระบวนการสอน และความคาดหวังต่อผู้เรียนในลีลาแบบตัวแทนและแบบต้นแบบใน 3 แบบ คือ ให้ความสนใจในธรรมชาติของผู้เรียนชอบการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนสนใจในการพัฒนาการด้านร่างกายและจิตใจและให้อิสระในการทำงาน ยังคงมีไว้ซึ่งการควบคุมผู้เรียนให้อยู่ในกรอบที่วางไว้ในลักษณะของต้นแบบอาจเป็นไปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสูงสุดผู้สอนจากลีลาการสอน

ลีลาการสอน	ค่าเฉลี่ย สูงสุด	ลีลาการสอน (มีค่าเฉลี่ยสูง)				
		ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้รอบรู้ที่มี กฎเกณฑ์	ผู้สอน ต้นแบบ	ผู้สอนแบบ แนะนำ	ผู้สอนแบบ ตัวแทน
		[>3.8 - 5.0]	[>3.1 - 5.0]	[>3.4 - 5.0]	[>4.0 - 5.0]	[>2.8 - 5.0]
ผู้เชี่ยวชาญ	3.92	108 ^{*1}	99	104 ^{*3}	63	108 ^{*2}
ผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์	3.62	98	154 ^{*2}	136 ^{*3}	81	153 ^{*1}
ผู้สอนต้นแบบ	3.78	101	135 ^{*3}	150 ^{*1}	77	150 ^{*2}
ผู้สอนแบบแนะนำ	4.07	82	108	111 ^{*3}	122 ^{*1}	122 ^{*2}
ผู้สอนแบบตัวแทน	3.82	109	154 ^{*2}	150 ^{*3}	84	180 ^{*1}

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์เพศชาย

ลีลาการสอน	1
ผู้สอนต้นแบบ	0.937
ผู้สอนแบบตัวแทน	0.907
ผู้เชี่ยวชาญ	0.901
ผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์	0.775
ผู้สอนแบบแนะนำ	0.756

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์เพศหญิง

ลีลาการสอน	1
ผู้สอนต้นแบบ	0.864
ผู้สอนแบบตัวแทน	0.845
ผู้เชี่ยวชาญ	0.807
ผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์	0.789
ผู้สอนแบบแนะนำ	0.722

จากกลุ่มผู้สอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงตามมาตรฐานลำดับตารางที่ 4 เมื่อนำมาวิเคราะห์หาลีลาการสอนเปรียบเทียบการจำแนกการจัดกลุ่มของกรรชา [6] กับกลุ่มผู้ช่วยสอน การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ด้านเพศพบว่า เพศชายมีค่า KMO 0.768

sig 0.00 พบ 1 ปัจจัยที่สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 73.69% ในเพศหญิงมีค่า KMO 0.804 sig 0.00 พบ 1 ปัจจัยที่สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 65.10% ตามผลจากตารางที่ 6 และตารางที่ 7 ทั้งเพศชายและหญิง

ในด้านลีลาการสอนมีความสัมพันธ์กันทุกลีลาการสอน Correlation 0.99 Sig 0.00 ด้วยวิธี Paired-T-test ทั้งเพศชายและหญิงมีปัจจัยของลีลาการสอนแบบต้นแบบ (Personal Model Style) สูงกว่าแบบอื่นๆ ลีลาแบบแนะนำและแบบตัวแทน (Facilitator and Delegator Styles) มีปัจจัยที่อธิบายได้น้อยกว่าแบบอื่นๆ

สรุปและอภิปรายผล

1. การพัฒนาแบบสอบถามออนไลน์ฉบับภาษาไทยโดยการแปลจากภาษาต่างถิ่นมาเป็นภาษาถิ่น สามารถนำมาใช้ได้จริงจากการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบตามกระบวนการตรวจสอบเครื่องมือมีคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ และจากผลการทดสอบการใช้ ปรับแก้ไข และนำไปใช้

2. ผลจากนำข้อมูลตัวอย่างมาวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับลีลาการสอนของสอนเพศชายไม่แตกต่างกับเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สรุปโดยภาพรวมได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสาขาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู วิทยาลัยนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยลีลาการสอนแบบผู้แนะนำสูงสุด 4.07 แบบลีลาผู้เชี่ยวชาญ 3.92 เป็นลำดับรอง และลีลาแบบเป็นตัวแทนผู้เรียน 3.82 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยยังมีลีลาการสอนในลีลาอื่นๆ ที่มีลักษณะแฝงอยู่ในกระบวนการคิดและคาดหวังในตัวผู้สอนต่อผู้เรียน มีจุดอ่อนในลีลาแบบผู้เชี่ยวชาญและลีลาผู้รอบรู้ที่มีกฎเกณฑ์อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแผนการศึกษาของชาติ อาจเนื่องจากขาดความรู้และความเข้าใจในเจตตนารมณ์ของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งเป็นหน้าที่ของสถาบันฯ ผู้ผลิตบัณฑิตจะต้องให้ความรู้และความเข้าใจปรับกระบวนการทัศน์ เจตคติ และทัศนคติ ของผู้ที่จะเตรียมตัวเป็นผู้สอนต่อไปในอนาคต

สำหรับมิติการเปรียบเทียบนี้อาจคลาดเคลื่อนเนื่องจากระดับชั้นที่ทำการสอนแตกต่างกันคือ กลุ่มตัวอย่างสอนในระดับชั้นพื้นฐานต่างจากกลุ่มตัวอย่างของคราชาที่ทำการสอนในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ลีลาการเรียนการสอนจะสอดคล้องกับลีลาเรียนรู้หรือไม่นั้น ไม่ใช่ประเด็นที่จะสามารถขจัดหรือแก้ไขปัญหาในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในทุกๆระดับชั้นเรียนได้หมดสิ้น หากแต่ยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น สภาพแวดล้อม ภูมิหลัง สภาพห้องเรียน เพศ แรงจูงใจ และปัญหาสังคม วัฒนธรรม ในสถานศึกษาและท้องถิ่น จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อคุณภาพของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น Brophy & Everston [4] ได้ให้ข้อคิดว่าการที่จะเป็นผู้สอนที่ประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพ “จะต้องเป็นคนที่มีความคงเส้นคงวา ทั้งในเรื่องการแสดงอารมณ์ การแสดงพฤติกรรม และในการจัดดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะผู้สอนมีอิทธิพลกับผู้เรียนไม่เพียงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่จะรวมถึงเจตคติในการเรียนด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะมีผลทำให้ผู้เรียน รักการเรียน หรือไม่รักการเรียนต่อไป”

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างลีลาการสอนในเชิงลึกและกว้างกับกลุ่มตัวอย่างที่สมบูรณ์มากขึ้นนำไปวิเคราะห์หาลีลาการสอน ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ในประเทศพึงพอใจซึ่งจะส่งผลดีในการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามเป้าหมายของการศึกษาไทย
2. ศึกษาข้อมูลเป็นรายข้อและวิเคราะห์หาน้ำหนักค่าเฉลี่ยของลีลาการสอนที่ค้นพบมากที่สุดจะสอดคล้องหรือไม่กับจุดประสงค์และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

เอกสารอ้างอิง

- [1] กฤษณพงศ์ กีรติกร. (2550). ทิศทางอุดมศึกษาไทยในกระแสการปฏิรูปการศึกษา. ใน *การอบรมหลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย (นบม.) รุ่นที่ 17*. โรงแรมเดอะทวิน ทาวเวอร์ 13 มีนาคม 2550. ม.ป.พ.
- [2] วิจารย์ พานิช. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ: นโยบายการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและบทบาทของผู้บริหารยุคใหม่. ใน *การประชุมสัมมนาทางวิชาการ*. วันที่ 18 สิงหาคม 2552 ณ ห้องคอนเวนชัน A-B โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพมหานคร. ม.ป.พ.
- [3] เอมอร กฤษณะรังสรรค์. (2553). *รูปแบบการคิด (Cognitive Style) และรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style)*. สืบค้นเมื่อ 5 ก.พ. 2553, จาก http://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Cognitive_Style.htm
- [4] สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์. (2546). การพัฒนาระบบการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี. ใน *การประชุมทางวิชาการทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 10*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- [6] Anthony, F. Grasha. (1996). *Teaching With Style*. San Bernadino, CA: Alliance. from <http://www.indstate.edu/cirt/id/pedagogies/styles/tstyle.html>
- [7] Daniel, K. Schneider. (2010). *Reflectio*. Retrieved April 3, 2010, from <http://edutechwiki.unige.ch/en/Reflection#Definition>
- [8] ทิศนา แชนมณี. (2551). *ลีลาการเรียนรู้-ลีลาการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [9] มัณฑรา ธรรมบุศย์. (2544). *ลีลาการเรียนรู้. วารสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- [10] Michael, J. Provitera. (2008, January). Learning And Teaching Styles In Management Education: Identifying, Analyzing, And Facilitating. *Journal of College Teaching & Learning*. 5(1). Retrieved April 14, 2010, from <http://www.cluteinstitute-onlinejournals.com/PDFs/676.pdf>
- [11] พัชรี โภคาสัมฤทธิ์. (2548). *การแปลอังกฤษเป็นไทย: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.